

PROPRIETAR—DIRECTOR

Dr. AUGUSTIN POPA

Redacția și administrația
BLAJ, JUD. TÂRNAVA MICĂ

INSERATE:

conform regulamen. de aplicare a tarifului comercial, categoria V.

Unitatea

REDACTOR

Prof. DUMITRU NEDA

Fiocă înscrisă în Registrul de publicații al Trib. Târnava-Mică sub Nr. 2—1938.

ABONAMENTE

Pe un an . . . 200 Lei

Pe 6 luni . . . 100 Lei

Pe 3 luni . . . 50 Lei

Pe 1 luna . . . 20 Lei

Pe 1 săptămână . . . 10 Lei

Pe 1 zi . . . 5 Lei

Foale bisericicească — Apare în fiecare Sâmbătă

Sus s'avem inimile!

(+). De luminatul praznic al Înălțării Domnului toți bunii creștini petrec cu ochii sufletului pe Biruitorul morții care se ridică, în văzul alor săi, spre slăvile cerești. Vremile de cumplită urgie, prin cari tocmai trecem, sunt cât se poate de potrivite pentru a ne smulge din vârtoarea clipelor de față cu sălbătăcia și fărădelegile lor, ca să ne oprim și să ne întărim cu sufletul în apropierea lui Hristos dreptul Judecător, trecut și El în viața-i pământească prin toate umilirile și suferințele ce poate pricinui răutatea vremelnice, și numai vremelnice, isbânditoare.

1. „In casa Tatălui meu sunt multe lăcașuri... Așa ne-a spus Mântuitorul. Pe toți cei buni îi așteaptă răsplată mare în ceruri. Nu însă aceeaș răsplată. Ci fiecărui i-se va da după vrednicia lui. Cari vrednicii se cum-pănesc după gândul curat cât a pus făptuitorul de bine în fapta sa. Așa se face că în împărăția cerească cei dintâiu chemați pot să fie cei din urmă în cinste, dacă toată vremea cât au stat în slujba Domnului au muncit cu inimă împărțită și cu râvnă susținută de motive mai mult pământești decât suprafirești. — Stă în voia fiecăruia să se facă vrednic de lăcaș cât mai strălucit în casa Tatălui cere-sc. Harul lui Dumnezeu nu lipsește celor ce îl cer și, cari, după ce îl primesc, cu atât mai conștientios lucrează împreună cu el ca să ajungă acolo unde-i așteaptă Stăpânul.

2. Cu gândul la lăcașurile de lumină ale împărăției cerești, Sf. Pavel a finut să apese pe cuvântul că pentru dânsul toate ale lumii acesteia sunt ceva vrednic de dispreț. Plăceri pământești, bogății, slujbe înalte, isbânzi lumeste și tot ce-i atrăgător, dar trecător, pentru Apostolul Neamurilor nu era mai mult decât gunoiul de care se cade să te ferești. De aceea se silea din răspuțeri și neîncetat să se îmbogățească în valori cari, după preadreața judecată a lui Dumnezeu, să-l învrednicească de lăcaș cât mai apropiat de al Stăpânului său Hristos. A trăit sărac, fugărit, flămând, bârfit, muncind cu mâinile sale ca să aibă ce mânca și cu ce se îmbrăca, și s'a săvârșit din viață cu moarte sălnică, după ce trecuse printr'o sumedenie de cazne. Cât de mare este însă plata lui în ceruri începând cu acea zi și până în vecii vecilor! — Pildei sf. Pavel, și nu altor pilde, să urmeze tot sufletul creștin, și mai ales profeții!

Trece chipul lumii acesteia, cum spunea acelaș Sf. Pavel. Trec și zilele noastre. A celor buni, cași a celor răi. Un singur lucru rămâne: Casa Tatălui cerească cu lăcașurile ei multe, rânduie celor ce-și dau silința să între în stăpânirea lor. Hristos Domnul a mers acolo să ne facă loc tuturor. Și ne așteaptă. — Să ne gândim la acest adevăr cu seriozitatea pe care o merită și să purcedem în consecință.

Flagelul războiului

— Orientări și sugestii creștine dela congresul din Dumbrăveni —

Prăznuim congresul nostru arhidiecezan, al Agrului și al Umfrului, cu scopuri atât de pacifice, în momentul când națiunile cele mai puternice ale Europei sunt în plin războiu. De abia am scăpat de furiile războiului mondial și am respirat atmosfera păcii douăzeci și ceva de ani, iată-ne din nou în preajma de a fi atrași și noi ca și atâtea alte neamuri mici, ferite până acuma de ororile războiului, în vâltoarea unui războiu și mai crâncen, ce amenință să distrugă o civilizație întreagă.

Pare-că trăim vremuri apocaliptice, asistând la sabatul infernal al cavalcadei morții. Cavaleria de oțel a carelor de asalt, adevărați monștri ai iadului, Vulturii cu platoșă de oțel și cu foc ucigător în măruntaele lor: avioanele de bombardament, distrug nu numai armate și strivesc convoiuri militare, ci prefac în țandări și în praf și cenușe orașe și sate pasnice cu civilizație de veacuri și își astămpără setea lor de răzbunare asupra femeilor și copiilor și bătrânilor, necruțând nici pe cei răniți, adăpostiți în spitale sau lazarete de câmp. Parecă ar fi bellum omnium contra omnes, războiu integral al tuturor împotriva tuturor.

Ce să zicem noi conducătorii creștini, noi principii bisericii lui Hristos, despre acest flagel nemaipomenit în anele istoriei, în fața unui morman de ruine care se ridică munte înalt până la ceruri? Nu putem da alt răspuns decât răspunsul pe care ni-l dau sfintele pagini ale Scripturii.

Războiul este un flagel divin, este bătaia lui Dumnezeu, cum spune atât de înțelepțește poporul nostru.

Iată de citim în cartea Leviților Cap. 26 vers 24 și 25: „Și eu voi veni la voi cu mânie mare și voi lovi și eu pe voi de 7 ori pentru păcatele voastre și voi aduce peste voi sabie... și veți fugi în cetățile voastre și voi trimite moarte peste voi și vă veți da în mâinile vrășmașilor voștri“. Iar' la Lege, 28, 45: „Și vor veni peste tine toate blestemele acestea și te vor prinde până ce te vor pierde și până ce te vor sfârși, pentru că nu ai ascultat glasul Domnului Dumnezeului tău, ca să plinești poruncile Lui și îndreptările Lui câte s'au poruncit ție“; — vorbea de robia fiilor prin războiu și de rodurile pământului topite de pâlitură. Apoi la Isaia 10, 6: „Vai Asirienilor, toiagul iușimii mele și mânia este în mâinile lor. Mânia mea o voi trimite asupra neamului celui fără de lege și norodului meu voi porunci, să facă prăzi și norodului meu voi porunci, să facă prăzi și jefuire și să calce cetățile și să le facă puljefuire“. In sfârșit la Ieremia 5, 15, etc.: „Iată

eu aduc peste voi limbă de departe, casa lui Israil, zice Domnul... și vor mânca secerătura voastră și pânile voastre, și vor mânca de tot pe fiii voștri și pe fetele voastre... și vor triera cetățile cele tari ale voastre, spre care voi ați nădăjduit... și va fi când veți zice, pentru care lucru au făcut Domnul Dumnezeu nostru nouă toate acestea, și voi zice lor, pentru că m'ați părăsit pe mine și ați slujit la dumnezei streini în pământul care nu va fi al vostru. Vestiți acestea la casa lui Iacob și să se audă în casa lui Iuda“.

Războaiele deci, dragii mei, sunt cu adevărat o pedeapsă a lui Dumnezeu, pentru păcatele noastre și singurul mijloc de a le preveni sau a le accelera sfârșitul, dacă și-au deschis zăgazurile furiei împotriva noastră, este, ca să ne întoarcem la Domnul Dumnezeu nostru, părăsind pe dumnezeii streini, idoli cărora ne-am închinat până acuma în pământul părinților noștri: pofta trupului, pofta ochilor și trufia vieții. Ieremia 2, 13, „că două și rele au făcut norodul meu, m'au părăsit pe mine izvorul apei vieții și și-au săpat și-eși fântâni surpate, cari nu vor putea ținea apă“. Cu adevărat fântâni surpate ce nu conțin apă, secătuite fiind de orice limbă vitală, sunt patimile în cari și din cari voim să gustăm bucuriile vieții.

Încă odată, remediul suveran de a lungi dela noi relele războiului, ori că e departe ori că este aproape, ori că suntem în mijlocul lui, este de a ne întoarce la Domnul Dumnezeu nostru, pocăindu-ne în sac și cenușe. Isaia 44, 22, „că iată am șters ca un nor fărădelegile tale și ca o ceață păcatele tale: întoarce-te la mine și te voiu mântui pe tine“. Atunci vom putea exclama, după ce ne va fi isbândit Domnul: veseliți-vă ceruri, că a miluit Dumnezeu pe Israil; trimbițați temeliiile pământului, strigați munți veselie, dealurile și toate limbile cele dintrânsele, că a isbăvit Dumnezeu pe Iacob și Israil se va mări“. Isaia 44, 23.

Deci din nou, iubii fii, vă spun și eu cuvintele lui Iosie 14, 2: „Întoarce-te Israile, către Domnul Dumnezeuul tău, că ai slăbit întru nedreptățile tale. Luați cu voi cuvinte și vă întoarceți către Domnul, ziceți lui ca să nu purtați strămbătate, și să luați bunătăți și să răsplătim roada buzelor noastre“.

Vremile mari și grele reclamă hotărâri eroice. Zice-ți deci și voi cu Daniil prorocul: „Și am dat fața mea către Domnul Dumnezeu, ca să cerc cu cerere și cu rugăciune, cu posturi și cu sac și cu cenușe“. Așa se și cuvina, căci zice-vom iarăș cu acela și Daniil:

„Tie, Doamne, dreptatea și nouă rușinea feții“, Daniil, 9, 7.

Onorat Congres, Sf. Părinte Piu al XII-lea a trimis nu demult o scrisoare către Cardinalul Secretar de Stat, Eminența Sa Maglione, în care îl îndemna să vestească tuturor Episcopilor și preoților, să se roage cu toții, împreună, cu fiii bisericii de pe întreg globul pământului, pentru pace. V'am vestit și eu aceea scrisoare a Sf. Părinte, rugându-vă, să recitați colectiv 30 zile dearândul Sf. Paraclis al Maicii Domnului, pentru salvagardarea păcii. Inmănușiați, rogu-vă pocăința voastră sinceră cu aceea rugăciune stăruitoare către Maica Domnului, pentruca Domnul să dea din nou pacea sa poporului lui Israil, adevărată nouă celor numiți cu numele cel sfânt al Fiului său, Isus Hristos.

Drept rod al congresului nostru, doresc, să se sape adânc convigerea mea în sufletele voastre, că pacea pentru scumpa noastră țară și neam românesc nu o vom putea asigura, decât prin mijloacele suverane indicate mai sus.

Prin aceasta declar deschis congresul nostru general, ținând să vă aduc spre știre îmbucurătoare, binecuvântarea largă și generoasă părintească pe care v'o aduce prin mine, și m'a însărcinat expres să o fac, Excelența Sa Nunțiul Apostolic Monseniorul Andrei Cassulo, reprezentantul Sfântului Părinte în țara noastră.

Darul Domnului nostru Isus Hristos să fie cu voi cu toți.

Mitropolit Alexandru Nicolescu

REVISTA SERBĂRILOR

„Asociația Generală a Românilor uniți (Agru) și „Uniunea Mariană a Femeilor Române Unite“ (Umfru) din Arhidieceză și-au ținut, în zilele de 25—26 Mai c., congresul general în orașul Dumbrăveni, având în fruntea lor pe însuși I. P. S. pâr. Mitropolit Alexandru

dela Blaj, vineit aci Sâmbătă după amiază și primit la gară cu cuvântul de bun sosit al d. avocat Dr. Vamoș, președ. Agrului local și de-corul elevelor și elevilor din localitate, sub conducerea d. prof. Felea. În oraș îl aștepta pe înaltul oaspe o mândră poartă triumfală și mulțime de popor, bucuriei obștești dându-i expresie d. Dr. Laurențiu, primarul orașului, iar la biserica parohială, în sobor de preoți și încunjurat de enoriași, pâr. Gh. Simu. parohul-protopop, a prezintat, avântat și mișcat totodată, omagiile sale și ale parohiei, precum și a întregului district protopopesc, celui ce venia întru numele Domnului. — Pentru toți câți i-au urat bun sosit, înaltul Ierarh a avut cuvântul potrivit. După care comitele celor două asociații s'au întrunit în sala de conferințe a liceului de băeți unde și-au ținut ședința în care s'au discutat rapoartele ce erau să fie cetite a doua zi și s'au luat anumite hotăriri privitor la cele ce erau să urmeze. — Seara s'a ținut la biserica noastră un *paraclis*, la care a vorbit, elegant și cu pietate, pâr. Dr. Ioan Suciu, prof. de teologie în Blaj.

Praznic luminat

A doua zi, încă de dimineață, pe străzile orașului împodobit de o pădure de steaguri tricolore române, înaintau spre biserica noastră parohială cete de credincioși din satele dimprejur și din depărtări, cu prapori și cântând cântece religioase. Cu toată apăsarea vremilor prin cari trecem, în suflete era senin de soare, cum era și pe cerul acelei zile neuitate. În rânduri disciplinate mulțimea s'a îndreptat apoi spre *biserica armeano-catolică*, singura destul de vastă ca să primească lumea ce se adunase la această serbare a conștiinței și a sufletului. *Stujba arhierescă* a săvârșit-o pâr. Mitropolit în sobor de preoți (din Blaj: Il. Sa Dr. Victor Macaveiu, apoi pâr. I. Moldovanu, Aug. Folea, Iuliu Maior, Dumitru Neda, canonici; pâr. Dr. V. Aftenie,

preconizat episcop; pâr. Eug. Ciunganu, dir. canc. Mitrop.; pâr. Dr. S. Todoran și Dr. I. Vesa, ca diaconi; din Brașov: pâr. Hodărnău, canonic onorar; din Hundorf: pâr. Petri; din loc: pâr. Gh. Simu). În cadrele acestei sfinte liturghii clericul I. Munteanu a fost ridicat la treapta diaconiei, și s'au cuminecat mai bine de 600 credincioși spovediți de mai mulți frați preoți (între cari cel mai mult s'a ostenit cu ascultarea spovedaniilor pâr. Dr. Iosif Bal, ieromonah basilian la Obreja). Lauda Mariei, vestită cu acest prilej prin rostul I. P. S. pâr. Mitropolit (o publicăm la „foița“ acestui număr al „Unirii“) a fost ascultată cu adâncă evlavie de cele binișor peste 2000 de credincioși ce tixiau biserica. Asemenea au impresionat și răspunsurile date de corul elevilor și elevelor din localitate, condus cu adâncă vătărată măiestrie de d. prof. Felea.

Ședința festivă

Pentru atâta lume câtă era adunată la acest congres, anevoie s'ar fi aflat sălă destul de încăpătoare. De aceea ședința s'abătorească s'a ținut și ea tot în biserica armeană catolică. *Cuvântul de deschidere* (il aducecem la locul de frunte al acestui număr al „Unirii“) l-a rostit I. P. S. pâr. Mitropolit. A urmat mai decât salutul Centrului agrist dela Cluj adus de pâr. Dr. A. Cosma canonic, precum și cel al d. V. Micu, prefect în Blaj. În continuare d. inspector gen. școlar Nicolae Negruțiu, președ. „Agru“-lui Arhidiecezan, s'a adresat mulțimii ce erau de față cu vorbirea-i înțeleaptă și profund creștină și practică pe care o aducecem și noi pentru cetitorii noștri. A urmat cuvânt dna Emilia Hopârteanu-Coltor, dir. liceu Comercial de fete din Blaj și preș. „Umfrului“. După care d. Dr. Zenovie Păclășanu și-a rostit conferința: „Spiritul Blajului“, lăsând o impresie ce nu se poate uita, mai ales de blăjeții pe cari îi privea în primul rând, pe viețașii opera unor mărimi din Blajul de altă dată (Inochentie Micu, Grigore Maior, Aug. Bunea

Foia „Unirii“

Lauda Mariei

— Cuvânt rostit la congresul din Dumbrăveni —

Văzându-vă adunați în număr atât de mare în acest vast și măreț templu, mă simt coplesit de emoție sfântă. Făstul cu care se desfășoară praznicul măreț al congresului Agrului și al Umfrului, încadrat în pompa liturghiei arhieresti, face să vibreze de emoție sfântă sufletul meu, și trec prin toată gama sentimentelor ce sguduie sufletul oricărui om simțitor.

Trebuind să dau expresie, acestor sentimente intime găsesc că nimic nu e mai potrivit decât să depun întreg avântul și emoția sufletului meu la picioarele Maicii Domnului, a cărei glorie și măreție vrea să o vestească congresul Uniunii Mariene a femeilor noastre române unite. Doară Maica Domnului și viața ei și virtuțile ei și sfințenia ei, sunt steaua polară a tuturor femeilor și fecioarelor creștine și trebuie să fie și a Uniunii bărbaților și tinerilor noștri creștini, grupați în cadrele Asociației Generale a Românilor Uniți.

Tot ceea ce se petrece sub ochii noștri în cadrele congresului nostru, în deliberările și hotărârile comitetului respectivelor organizațiuni, precum și toate acțiunile sfinte ce însoțesc congresul ținesc la adâncirea vieții noastre religioase, la desăvârșirea idealului creștin, la sfințenia vieții, iar exemplarul sfin-

țeniei, al desăvârșirii creștine al purității în-gerești este Maica Domnului. Să-mi fie deci îngăduit a împlini cununa de laude a Maicii Domnului și a arăta, după ce voi fi preamărit-o, că'n ea este toată nădejdea creștinilor.

Laudele Maicii Domnului? Cine le va putea tălcui vreodată în chip vrednic?

Dumnezeu este, Iubiții mei Fii, cuprinsul a toată desăvârșirea, a toată frumusețea, a toată bunătatea, a tot ceea ce este de preț în lumea văzută și nevăzută. Deci o faptură oarecare devine cu atât mai mare, mai înaltă, mai sublimă, cu cât mai mult se împărtășește din bunătățile dumnezeiești, cât resfrânge mai luminos strălucirea lui, cu cât i se aseamăna mai mult.

În aceasta ordine de idei, cununa de lauri o obține Maica Domnului. Ea este doară cea mai plină de har, cea mai curată, cea mai dreaptă și sfântă între făpturi. Stropii de rouă resfrâng unul fiecare strălucirile soarelui, ci în măsură mult mai covârșitoare resfrânge splendorile soarelui minunatul curcubeu. Sfinții singuratici sunt numai stropșori de rouă. Maria este curcubeul dintre cer și pământ, după Fiul ei, cea mai minunată și splendidă multicoloră arătare a lui Dumnezeu, care resfrânge strălucirea soarelui dreptății, întunecând splendorile tuturor sfinților luați laolaltă. Deci ea este ființa cea mai înaltă și mai sublimă după Fiul său, în întreg universul văzut și nevăzut.

Nimenea nu are *legăturile*, pe care le avea, cu sfânta Treime.

Ea este doară fiica Tatălui din ceruri, fiica Lui cea mai aleasă, fiica Lui predilectă. Precum spusese odinioară Tatăl veșnic despre Fiul său cel unul născut, născut mai înainte de toți vecii și întrupat din sf. Fecioară: *Acesta este Fiul meu cel iubit, întru care bine am voit*, întocmai așa ar putea spune: *această este fiica mea, unica fiică a mea întru care bine am voit*. Ar putea ei aplica cuvintele din Scriptură: „Fie șasezeci de regine și fecioară fără număr, una este porumbița mea desăvârșită mea, aleasa mea“.

Cine ar putea spune legăturile eu cu Fiul? Ea este doară rodul cel mai minunat al răscumpărării sale, scutit fiind de pata păcatului strămoșesc, și de orice umbră de păcat, prin harul Fiului său. Iar El este rodul păntecelei ei, luând fire omenească din sângele ei pur curat. Pe ea a făcut-o mai apoi mărturie și părtășe tuturor actelor și faptelor și evenimentelor mai importante ale vieții sale pe pământ, de la naștere și până la moarte, de la mai ales a ultimelor acte ale vieții sale pe pământ, de la mântuirea noastră în marea durerilor ce ne izbuciumat sufletul, ecou al mării suferințelor Fiului lui Dumnezeu. Iar sus în ceruri pe ea a constituit-o de împărțitoare harurilor sale și astfel de prima colaboratoare la zidirea împărăției lui Dumnezeu pe pământ și la clădirea Ierusalimului ceresc.

Legăturile Maicii Domnului cu Spiritul Sfânt? Nu este ea oare biserică vie în ceruri?

fiind clădită această conferință ce mângăia și înălța, dar și ardea în aceeași vreme.

Alte momente

Vremea fiind binișor înaintată după amiază, I. P. S. pâr. Mitropolit s'a îndreptat spre Primărie pentru recepții, ședința continuându-se în biserică. Pentru „Agru“ au avut cuvinte de călduros salut dd. *Damian Pop*, prof. Turda și *Togan*, ziarist, Mediaș, iar pentru „Umfru“ dnele: *Crețu-Târgu-Mureș*, *Hodârău-Brașov*, *Szmigelshi-Sibiu*, *Bădițoiu-Sighișoara*, *Dr. Săroiu-Diciosânmărtin*, *dr. Popa-Turda*, *Orășteanu-Mediaș* și *Simu-Dumbrăveni*, cu răspunsurile de rigoare din partea d. Negruțiu și dnei Hopârteanu — După care s'a trecut la restaurantul „Transilvania“ pentru *banchet*, la care au participat cam 150 persoane. — Ședința a doua s'a ținut în sala de gimnastică a liceului de băieți. Pâr. *Dr. Sept. Todoran* a citit raportul gen. al „Agru“-lui; pâr *V. Stanciu*, al „Umfru“-lui, dș. *Fulcea* al comisiei „Umfru“ lui.

În legătură cu aceste rapoarte au făcut observații judicioase și binevenite d. prof. *Dr. Aug. Popa*, dir. „Unirii“ și d. *Laur. Moldovanu*, insp. gen. la Ținutul Mureș. S'a citit apoi *moțiunea* pe care o aducem și noi. Iar cu aceasta — în acordurile axionului: Cuvine-se cu adevărat — congresul s'a încheiat. Intru toate amăsurat programului. Un singur punct nu s'a ținut: conferința religioasă pentru popor. Asta fiindcă s'au prelungit celelalte puncte peste orice prevederi.

Pâr. Gh. Simu., dd. Nic. Negruțiu, N. Pop, dir. liceului din Dumbrăveni, și toți câți i-au ajutat să aranjeze acest praznic strălucit, pot fi mângăiați de ceace au făcut. Căci mare bine și frumos lucru au făcut.

Seara, la „Transilvania“, a avut loc un *concert* foarte isbit și care a evidențiat încă odată deosebitul talent al d. prof. Felea întru a instrua și conduce un cor mixt.

Calea bunului agrist

Adevăruri spuse la congr. din Dumbrăveni de Nic. Negruțiu

Asociația noastră se luptă, — și în împrejurările actuale cine știe cât timp va trebui să se mai lupte, — cu greutățile începutului. Avem dispoziții statutare de activitate pentru menținerea prestigiului Bisericii noastre, de activitate pentru adâncirea vieții religioase, și câte lucruri bune din punct de vedere în parte material: ridicare de biserici, iconostase etc., și din punct de vedere sufleteș propriu zis: conferințe cu caracter religios, exerciții spirituale etc., nu s'au făcut în cadrul, sau și cu contribuția asociației noastre!

Totuși suntem încă foarte departe de activitatea și rezultatele obținute de asociațiile similare din alte țări, încadrate în puternicile organizații ale „Acțiunii catolice“, menite să adune sub flamura sa de muncă și jertfă pentru manifestarea, menținerea, răspândirea și adâncirea vieții creștine: pe toți mireni, fără deosebire de sex și vârstă.

Între mijloacele pentru atingerea acestor scopuri este cunoașterea temeinică a ce și cum trebuie să credem.

Învățăturile ce ni se dau în școli, în cele mai multe cazuri, nu sunt suficiente, sau și dac'ar fi, cu trecerea anilor, le uităm. — Improspătarea, întărirea, lărgirea și adâncirea cunoștințelor de credință și morală le putem obține prin *cuvântările preoților* de pe amvon, sau, în parte cel puțin, și noi singuri, prin *citirea de cărți, reviste, ziare* cu caracter creștinesc.

Răspândirea astorfel de publicații este una din îndatoririle de căpetenie ale membrilor asociației noastre! Citirea lor ne dă bunul prilej de a ne gândi, zi de zi, măcar o clipă, la scopul adevărat al vieții pământești: mântuirea sufletelor noastre.

În tot timpul, dar mai ales în actualele

împrejurări, când pare-că întreg iadul s'a urcat pe pământ: pentru a strivi, împotriva oricăror legi — dumnezeiești și naturale — tot ce e sfânt în ființa noastră, pentru a înlocui cel mai elementar simț al solidarității omenești cu un brutal și pervers egoism personal sau național, aruncând într'o grozavă neliniște mii și milioane de oameni, — toți adevărații creștini trebuie să avem o deosebită grijă, să nu ne slăbească credința și să ne menținem pururi vie nădejdea în Atotputernicul Dumnezeu! În acest scop să ne întipărim adânc în sufletele noastre cuvintele Preafericitului Părinte Papa Pius al XII-lea, un atât de convins al păcii adevărate: „Dumnezeu toate le poate. El stăpânește bunăstarea și fericirea popoarelor, și sfaturile oamenilor le îndreaptă cu blândețe unde El vrea; chiar și piedecile ce stau în cale, puterea Lui le schimbă în unelte ascultătoare, prin cari poartă întâmplările, îndreptează gândurile și voințele oamenilor, după planurile Sale“.

Cu o astfel de încredere nelimitată în Dumnezeu, orice ar fi să vină asupra noastră, ca persoane, ca țară, ca neam, le vom suporta cu liniștea necesară biruinții dreptății dumnezeiești, ce nu va putea întârzia să răsbătă întreg universul!

Ca mijloc puternic pentru grăbirea realizării acestui scop, precum și pentru atingerea scopului nostru suprem: fericirea vecinică, — avem *rugăciunea* îndreptată de dreptul către Dumnezeu Tatăl, către Dumnezeu Fiul, către Dumnezeu Spiritul Sfânt, sau prin mijlocirea Preacuratei Fecioare Maria, a Sfinților și Ingerilor Domnului. — Să utilizăm acest mijloc zi de zi, după îndemnul Mântuitorului: „Cereți și vi se va da, bateți și vi se va deschide!“

Un mijloc și mai puternic decât rugăciunea singuraticilor sau cetelor de credincioși, este rugăciunea rugăciunilor: *Sfânta liturghie*, deoarece în cursul ei Domnul nostru Isus Hristos: „Reînnoește misterul întru-

Spiritul Domnului s'a sălășluit cu toată plenitudinea lui? sanctuarul în care Spiritul sfânt a săvârșit logodna persoanei a doua dumnezeiești cu firea omenească? Nu este ea prietena cea mai scumpă, mireasă aleasă, paradisul desfătărilor Spiritului Sfânt, grădina virtuților al căror parfum îl imbată pe acest mire ceresc?

În lumina acestor considerații deci Maica Domnului ar putea repeta cuvintele înțelepciunii lui Sirah 24, 4: „Eu întru cele înalte am locuit și scaunul meu este în stâlp de nor“. Cu adevărat în culmea culmilor sălășluitu-s'a Maica Domnului, și scaunul ei este stâlp de nor. Nu există ființă mai înaltă și mai sublimă decât dânsa.

Nu mă mir dacă sf. Sofronie (Hom. in Deiparae Ann), spunea: „Cine se cutează să zugrăvească mărimea ta? Tu ai împodobit cu podoabă firea oamenilor; Tu ai întrecut corurile ingerilor; Tu ai întunecat strălucirea arhanghelilor; Tu ai văzut scufundându-se sub tine scaunul sublim al tronurilor; Tu ai contine înălțimea stăpânilor; Tu ai întrecut puterea principatelor; Tu te-ai dovedit tărie mai mare decât țările; Tu învinsa-i cu ochiul tău privirea ageră a Heruvimilor; Tu ai plutit peste Serafimii ce mișcă din aripile umflate de suflarea divină; Tu ai întrecut mult întreaga făptură“.

Aș putea să mai adaug ceva spre lauda Maicii sfinte? Cred că nu.

bul unei astfel de glorie, nu e de mirat dacă este socotită din partea bisericii drept făptura ce ne mijlocește dela Dumnezeu toate harurile și ajutoarele.

Iată ce spune Benedict al XIV-lea în Bulla de aur din 27 Septembrie 1748: „Maria este frumoasa Estira, pe care cel mai faalt împărat al împărățiilor în așa măsură a iubit-o încât spre mântuirea poporului său nu-i dă numai jumătatea împărăției sale, ci mai vartos o așează drept coregentă în puterea și mărirea lui... Maria este fluviul prin care undele harurilor și darurilor se revarsă în sinul muritorilor. Ea este poarta de aur a cerului, prin care nădăjduim cândva să intrăm în odihna fericirii veșnice“. Fiu al IX-lea în documentul „Ubi primum v. 2/2, 1849 spune și el: „Dumnezeu a așezat în Maria plenitudinea a tot binele, așa că dacă e ceva nădejde în noi, ceva har, oarecare mântuire, știm că totul derivă dela ea, astfel fiind voința Lui, care voit-a ca totul să obținem prin Maria“. Iară Leo al XIII-lea în Enciclica Octobri mense 22/9, 1891 afirmă: „Se poate spune că din prea marele tezaur al tuturor harurilor, pe care ni l-a adus Domnul, căci doar harul și adevărul prin Isus Hristos a fost dat, după voința lui Dumnezeu nu ni se împărtășește decât prin Maria, așa că precum nimenea nu poate veni la Tatăl decât prin Fiul, tot asemenea nu poate veni nimenea la Hristos decât prin Maica sa“.

De sigur concordă cu aceste doctrine sf. Bernard care astfel glăsuiește despre Maria: „Lăudăm fecioria ta, admirăm smerenia ta;

dar milostivirea ta e mai dulce la gust săracilor, milostivirea ta o cuprindem cu mai mare dragoste, de ea ne aducem aminte mai des, pe ea o invocăm mai mult, căci ea realizat-a reînnoirea lumii întregi, ea câștigat-a tuturora mântuire... Cine ar putea să sondeze lungimea și lățimea, înălțimea și adâncul milostivirii tale? Lungimea ei vine în ajutorul tuturora cari o invocă, până la ziua cea de apoi. Lățimea ei umple întreg pământul; întreg pământul este plin de milostivirea ta. Înălțimea ei clădește orașul ceresc, și adâncimea ei a câștigat mântuire celor ce ședeau în întunec și umbra morții. Căci prin tine umplutu-s'a cerul, golitu-s'a iadul, prin tine reclăditu-s'a ruinile Ierusalimului ceresc, s'a dăruit iarăși viața pierdută celor ce stăruiau în lipsuri și nevoi! Astfel iubirea ta preaputernică și prea milostivă, plină este de compătimire clementă de ajutorare lucrătoare, deopotrivă de bogată fiind în amândouă privințele“.

Iară sf. Andrei Cretanul spune către Maica Domnului ce se înălța spre cer: „Mergi în pace, mulcomește-l pe Stăpânul, pentru întregă făptura. Căci până când erai pe pământ te cuprindea numai o mică parte a pământului, de când însă te-ai înălțat dela pământ la cer, întreagă lumea are în tine o împăcare comună, tu aducătoare a vieții, viața celor vii, pricina vieții“. (serm. 4 de assumpt).

Trăim vremuri de cumplită urgie. Parecă s'au deslanțuit din nou toate furiele iadului, ca să distrugă cu fier și foc toată civilizația noastră creștină. Se prăbușesc neamuri și împărății și

○ astfel de făptură, încununată cu nim-

pării" sale; „se naște iarăși pentru noi“; „dă de pe altar toate dovezile de dragoste, ce le-a dat oamenilor în timpul vieții sale pământești“; „reînnoește dureroasa lui pătimire și ne lasă să ne împărțăm de roadele ei“; La liturghie „Isus Hristos se roagă pentru noi tot atât de stăruitor cum s'a rugat pe cruce pentru vrășmașii săi“; „Sfânta liturghie e darul cel mai plăcut ce-l putem oferi Preasfintei Treimi“; ea „este mijlocul cel mai potrivit de a ne îmbogăți sufletește“. Luând parte la sfânta liturghie ne nutrim duhovnicește cu trupul și sângele Domnului. „O singură liturghie ascultată cu credință până suntem în viață, ne va fi de mai mare folos, decât multe liturghii ce se vor săvârși pentru noi după moarte“. „Prin sfânta liturghie: nefericiții, bolnavii, cei cari sunt pe patul de moarte, sunt ajutați foarte mult; dobândim întoarcerea păcătoșilor, sufletele din purgator sunt ușurate“. Săracii, cari n'au mijloace a da liturghii pentru morții lor scumpi, pot să-i scape din focul purgatorului, ascultând ei cu evlavie sfânta liturghie, în folosul morților.

Din înșirarea numai parțială, după cartea „Sfânta liturghie“ prelucrată în românește de păr. Gârleanu, a nenumăratelor binefaceri și haruri, ce le putem obține prin sfânta liturghie, concluzia poate fi numai una: Să ascultăm, și, dacă suntem în stare, să și dăm să se servească pentru noi și toți ai noștri cât mai multe liturghii, împărțându-ne noi și toți ai noștri cât mai des cu trupul și sângele Domnului!

În cuvintele: noi și toți ai noștri, se cuprinde implicit și o altă latură a obligațiilor ce le avem, de a ne gândi, de a lucra cu sârguință nu numai la mântuirea noastră, ci și a tuturor membrilor familiei noastre, a tuturor celor de un sânge — de aceeași credință sau de credințe diferite —, a tuturor neamurilor de orice rasă ar fi ele.

tronuri. Praf și cenușe se alege din orașe și sate, cu civilizație veche multi-seculară. Războiul este în toiu în țările civilizate ale Apusului și nu știm dacă flăcările lui nu amenință și casa noastră.

Unde ne va fi scăparea și nădejdea dacă nu în Maica Domnului despre care acelaș tropar de mai sus spune: „De nu ai fi stat tu înainte rugându-te cine ne-ar fi mântuit dintre atâtea primejdii? Nu ne vom depărta dela tine Stăpână, pentrucă tu mântuiești pe robii tăi pururea din toate nevoile“.

Să ne rugăm de dânsa ca ne scape prin mijlocirea-i atotputernică, să ne scape orașele și satele și țara românească de ciumă, de foamete, de cutremur, de foc, de sabie, de venirea aitor neamuri asupra noastră.

Ea care este stăpâna inimii Regelui regilor și Împăratului împăraților, ea stăpâna inimii Fiului său, poate să ne mijlocească fereirea de orice rău, să ne garanteze pacea. La orice întâmplare însă poate să ne mijlocească, ne va mijloci, să suferim cu resemnare crucea pe care ne va fi rezervat-o eventual în plaiurile-i ascunse Pronia divină, așa cum a suferit ea cu resemnare celea mai crâncene dureri la picioarele altarului crucii.

Rugați-vă deci și iarăși zic rugați-vă către aceasta cea mai aleasă dintre făpturile Domnului, și vă asigur că sub acoperământul Maicii Domnului five-ți bine ocrotiți și asigurați în toată privința.

Așa să fie.

Mitropolit Alexandru Nicolescu

În această ordine de idei numai îmbucura ne poate înțelegerea tot mai vie, ce se manifestă și prin contribuțiile noastre, ce an de an sunt tot mai mari, pentru opera misionară: întoarcerea păgânilor la credința cea adevărată.

Iubirea sinceră a deaproapelui, solidarizarea în bine cu toți oamenii, fără deosebire de neam și rasă, este un ideal spre care trebuie să tindem necontenit. Adevărata dragoste, după Sf. Apostol Pavel „toate le suferă, toate le crede, toate le nădăduște, toate le rabdă“. Tot Sf. Pavel ne îndeamnă: „Toate ale voastre să fie făcute în dragoste!“ „Umblați în dragoste!“ Pildă mult grăitoare ne serveste însuși Mântuitorul „care a iubit atât de mult pe oameni“ și prin jertfa Sa liturgică zi de zi, pe mii și milioane de altare ne dă dovada de nerăsturnat a dragostei Sale nefermurate.

În lumina strălucitoare a acestui adevăr: mai pre sus de dragostea față de oameni, oricât de aproape ne-ar fi trupește, trebuie să ne stăpânească dragostea către Creatorul a toate, „Făcătorul cerului și al pământului“.

Cum trebuie să fie dragostea noastră către Dumnezeu, reese din chiar cuvintele Mântuitorului: „Dacă mă iubiți, păziți poruncile mele“. Acelaș lucru îl spune și Sf. Pavel prin cuvintele: „Dragostea este împlinirea legii“.

Acest înțeles al dragostei către Preabunul Dumnezeu se evidențiază și din sfaturile date de Preafericitul Părinte dela Roma, pentru mângâierea și întărirea noastră în împrejurările grele prin cari trecem: „Nu uitați a face tot mai plăcute rugăciunile voastre în fața Celui ce „sprijină pe ceice cad și îndreptează pe cei căzuți“, „înfrânându-vă pe voi înșivă și patimile voastre, și făcând fapte vrednice de pocăință, pentruca milostivul Răscumpărător cât mai curând să pună acestor încercări capăt“.

Însuși congresul acesta al nostru, convocat în semnul acestei iubiri către Preamilostivul Dumnezeu, prin sutele de mărturisiri și împărtășiri ce a prilejuit, a voit să ne dea în primul rând câteva clipe de smerită închinare a credincioșilor în fața Majestății Divine, câteva clipe de reculegere sufletească în mijlocul valorilor ce se frământă tot mai primejdios în jurul nostru!

Pentru acum și pentru viitor

— Moștunea dela Dumbrăveni —

Congresul Arhidiecezan al „Agru“-lui și „Umfru“-lui, ținut în orașul Dumbrăveni în zilele de 25 și 26 Mai 1940:

Exprimă sentimentele sale de neclintită alipire față de biserica Romei eterne și de iubire fiască pentru urmașul verhovnicului Petru, Papa Pius XII, care conduce naia lui Petru în aceste zile de grea cumpănă pentru atâtea popoare ale lumii și în care și-au pus nădejdea unei păci drepte.

Afirmă aici, în mijlocul Ardealului, în apropierea Blajului, hotărârea fiilor Bisericii Române unite cu Roma, de a apăra cu prețul vieții lor integritatea granițelor firești a neamului nostru, făcând zid de netrecut în jurul gloriosului tron al M. Sale Regelui Carol II, și repetă apelul adresat către toți fiii neamului, de a înlătura, în aceste vremuri de mare bejenie, ceea ce ar turbura dragostea și unitatea sufletească a neamului.

Asigură pe Înaltpreasfințitul nostru Arhiepiscop și Mitropolit Dr. Alexandru Nicolescu

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

lescu de dragostea și devotamentul „Agrului și „Umfrului“, cari vor fi în toate împrejurările o singură armată disciplinată, gata de luptă și jertfă, a Bisericii noastre.

Speră că factorii în drept vor continua tot mai mult să înțeleagă și să urmeze rostul și rolul Bisericii unite române în această țară, satisfăcând justele ei dorinți și străduințe, ca să se îndreptă toate numai și numai spre marile ideal de mărire și fericire al neamului nostru.

Congresul își exprimă dorința ca „Agrul și „Umfrul“ să se organizeze în toate parohiile Arhidiecezane; ca să se caute mijloacele pentru ca aceste două Asociații să aibă la dispoziție și resursele materiale mai bogate pentru a putea activa după cuviință.

Congresul își însușește ideea de a organiza cursuri speciale de inițiere agriste pentru viitorii preoți, stăruind în același timp și pentru educația religioasă cât mai bună a tineretului în învățământul de toate gradele.

Ca un desiderat special, Congresul formulează dorința, ca să se aranjeze exerciții spirituale pentru preotese și pentru prezidențele reuniunilor mariane, precum și îngrijirea sufletească a ucenicilor de meserii și a persoanelor de serviciu.

Știri mărunte

Consacrare de episcop. După cum suntem informați, Joia ce vine, de praznicul Înălțării Domnului, va avea loc, în catedrala din Blaj, consacrarea păr. Dr. Vasile A. Tenie într-un episcop. Un eveniment ca acesta nu ne îndoiim că va atrage lume multă și aleasă la mănăstirea din Mica Romă a Românilor uniți, unde vor fi văzuți cu drag.

Pelerinaje. De Dumineca Mironosițelor din acest an s'a făcut un pelerinaj impresionant la Prislop, mănăstirea basiliană din Țara Hațegului. În fruntea pelerinilor a fost însuși Preasf. Ioan al Lugojului, episcopul eparhiei care a venit aci dela Hațeg, pe jos, cu multe țimile credincioase, cărora, în cadrul sf. Liturghii arhieresti le-a ținut cuvânt de creștină nească învățătură. S'au înregistrat peste 400 de apropieri de SS. Taine. Cu aranjarea acestui pelerinaj s'a ostenit îndeosebi păr. Augustin. A Pop, egumenul dela Obreja. — Măine, de Dumineca Orbului, va avea loc pelerinajul la bisericuța din Cărbunarii de lângă Blaj, închinată „Maicii Săracilor“ de Părinții Asumpționiști. Va participa, și va sluji în sobor de preoți și va cuvânta însuși I. P. S. păr. Mitropolit Alexandru. E de prevăzut că va lua parte lume multă, dacă și vremea va fi bună.

Locale. Dumineca viitoare, a SS. Părinților dela Nicea, va predica în catedrală păr. Dr. Gavrilă Pop, profesor de teologie.

— Elevii Școlii Normale de Băeți au aranjat Dumineca trecută în „Palatul Cultural“ o foarte frumoasă serbare religioasă-artistică. În cadru de cântece corale, conduse de păr. C. Cherebețiu, s'a jucat admirabil piesa „Fiul păgân“, localizată în românește de păr. G. Gore Friciu, profesor de religie.

Nou academician. În locul lui Octavian Goga, Academia Română a ales, în 21 Mai c., de membru activ, pe d. Nichifor Crainic, prof. univ., literat și eseist de seamă. Deși nu odată s'a întâmplat să nu fim de aceeaș părere cu cel ce a fost și este sufletul rev. „Gândirea“, ne bucurăm de această alegere și dorim să fie fost făcută în ceas binecuvântat.